

Sy-li spēwał,
Pilnje dželał,
Strowja će
Swójbny statok,
A twój swjatonok
Zradny je.

Za staw sprócnj
Napoju mócnj
Lubosć ma;
Bóh pak swěrnj
Přez spar měrnj
Čerstwosć da.

Njeh ty spēwaš,
Swěrnje dželaš
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty

Z njebies mana
Njeh čí khmana
Žiwnosć je,
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew čel F.

Čerbiče njedželske łopjeno

W Budyschinje

20. januara 1935

Bauzen

2. njedžela po Čsjoch kralach.

Scjenje ģwj. Marla 1, 14. 15.

Rjann čaš Jesuſoweho skutkowanja ģwita. Krafna tam krajina, hđež i předowanjom sapočnje. Koło wołoło Galilejskeho jěsora widziš semju kaž Božu sahradu. A wječoru wu-
pšestrěwa ſo na 2 kilometrow ščeroſta runina i měšćazla-
mi a wještami kaž woſnta, luboſny płodny kraj. Piſar ſta-
reje ſtawisny Joſefus powěda, ſo mējachu ludžo figi a winowe
licze tam pšes 10 mējazow w lěče. Ščtož hewał jeno wšče-
laſe krajiny poſćiczeja, roſćeſche tu wiſcho hromadže.

Šslny bē tam wobſhad: Po puczu pšči morju hibaſche
ſo pščezo wjele luda. Bē to ģwětowa droha ſa Židow, Rom-
ſkich a Ģeniziſkich. Piſestrē-li Jesuſ tu ģwoju ģncz, mōžeſche
wjele ludži kōjicž.

Měšćenjo w Ģerusalemje ludži tejele krajiny njerodža-
chu. Mjenowachu tōnle džel Galilejskeje „Galilejsku pōha-
now“. Šchule drje tam bēchu, ale wliw piſmamuczenyſch tajki
wulki njebē kaž we ģłownym mēſće. Žich ſkažazn duch njebē
hiſće imyſhlenje wobndlerjom ſkaſyl.

Jesuſ sapočza předowacz. Jeho rēc bē ſłoro Ģana ſchće-
nitoweje rēcje runa: „Čaš je dopjelny a kraſtwo Bože
je ſo pšhibližało.“ Wo wulkim troſće Ģsraelskim prajeſche
jim ģłowa, a wo ģylnej nadžiji, kotruž lud mējeſche. Šsam
wo ģebi hiſće njerēczeſche. Ģana ſchćenika bēchu ſajeli a
do jaſtwa podali, nētko Jesuſ lud dale wuczeſche a wjedzeſche.

Špodžiwne nam drje je, ſo ģu ģłowa Jesuſoweho předo-
wanja Ģanowym ģłowam tajke podobne. Njeje džē Ģan
ſchćenik předar pokuty a Jesuſ pšhipowēdar wjekeſeje po-
wēſće? Ale kēdžbuj na Jesuſowe ģłowa: Čžincze pokutu a
wēſće ewangelijonej. Wēra njeje prawa wēra, khiba ſo ſo
wot twojeho wopacžneho pucza wobrocžisſch na prawy pucž,
khiba ſo ſo ģwojeje hordosće wuſnajeſch a ģy ponižny.

Čaš bē ſa tajke myſle dopjelny. Hđež Jesuſ pšch-
dže, roſumjachu jeho: Wopacžnosć njemōže dale wērnosć rē-
tačž, hordy čłowiek njemōže pšchē Bohom wobſtačž. Š pru-
howaznym wōčžkom ģlada Jesuſ do žiwjenja čłowieka, a jaſo
wuſtoſny lēkar čži praji, ſčto w tebi ſtrowe njeje.

Njemōžemy ģebi potom ģami pomhacz, hđnž ģwoje brachi
inajemy? Kħutny pobožny čłowiek radſcho „nē“ hacž „ħaj“
praji. Bjes Jesuſoweho skutkowanja na tebi twoje prōzowa-
nje wuſtrowjenje njepšchinjeſe. Wbo njeiſny ģižo po Jesuſo-
wyſch ģłowach čžiſteje wutrobny ģncz ģžnł? abo ģmilny w ģło-
wach a ſkutkach? mērnj, prawj, ģnano tajki, ſo by pščezo a
wſchudžom wērnosć prajił, a buchu ģłowa bjes lubosće rē-
čžane? abo tajki, ſo by pščezo pšhecželny był, a bu pšhecžel-
nosć hejchleſta?

Ģeno Jesuſ mōže tu prawje radžicž, jeho lēkarſtwo pom-
ħa. Ģe-li hōſka, ſtrowosć je najlēpſche kũblo na ſemi. Štro-
wosć naſcheje duſche je naſche ſbožo a budže naſcha ſbožnosć
Bomhaj Bóh nam pšes naſcheho ſbožnika Ģesom Kħriſta!
Ģamjen.

Bóh čže, ſo by wſchittim ludžom pomħane bylo.

Bóh, Kħjes wſchoh' ģwēta, wſchittich čže
Se ſteho mozn wumōž,
Hđnž widži wowzy ſhubjene.
Tuž njeſazpi joh' pomoz!
Ščtož w ģrēſchnej liwkoſći
A ģamoprawdosći
Wſchu lubosć Božu ſazpiwa,
Kōnz ſrudny jōnu namaka.

We njewuprajnej lubošći
 Bóh kmili jo nad nami.
 O, w fajtej wulkej sczerpnoscći
 Wón dze sa hrěšnikami!
 Haj, Bóh je wažil wscho
 Sa hrěščne cłowjestwo,
 Hdyž lubeho nam Ssyna da,
 Wschěch Wumožnika, Sbožnika.

Hdyž Bóh Knjes dze, ach, czechodla
 Sso mało prózujemy
 Wo dary, fajtež sa naš ma,
 Sa hwěta šbožom džemy?
 Wschaf hrěchow woadacze
 A šbožnosć doštanje,
 Schtož hnadu Božu pšches Khrysta
 We wěrje žebi šakhowa.

Hdyž Bóh šam našu šbožnosć dze,
 Tuž i pošnosće joh' hnady
 Něk dzu ja bracz a poškušnje
 Sa Knjesom lubje rady
 Hicž, kaž naš powjedže,
 Njeh tež pšches bėdženje!
 Tak šlėdžimy sa prawdošču,
 Riž Jesuž doby kóždemu!

S. B.

13. januara.

46 613 sa status quo — 2083 sa Frantzowitu — 476 089
 sa Němstu! — abo 8,8 procentow — 0,4 procentow — 90,5
 procentow!

To je to, šhtož jo 13. januara w Saarškej šta, šhtož jo
 15. januara dopołdnja po zplej semi rosnješe.

A to je wulke kražne dobyče sa Němstu a sa naš wschěch!
 A wuwojowali a dobyli šu jo Saaršy se šwojei hwěru,
 ščerpliwošču, nadžiju, lubošću, czi Saaršy, kiž tam w saar-
 škej krajinje, a czi Saaršy, kotšiz, mějo prawo wolicz, šhwa-
 tachu do Saarškej se wschěch kónčin Němškej, se wschěch kón-
 czin Europy, haj zpleje semje.

16 dnjow bě macz, kotraž w Chinje bydli, pšches Ssibir-
 štu po puczu, wošta tam dwaj dnjej i cžahom w šněšy tčazy,
 škomdži šloro rošbudny džen 13. januara, doleczi pak tola hi-
 šchje cžaka došč tam, wopušchěwšichi w Barlinje cžah.

Dwaj na šmjercz šhoraj dašhtaj jo na městno wothłoko-
 wania donješč a dopjelnišhtaj šnlyšy ronjo šwoju pšchikluš-
 nosć sa wótžny kraj — šnadž šwoju pošlednju. Stara ma-
 czerka wuřna pšchi wothłokowanju: „Němška šym jo narodži-
 ſa, němška dzu wumrěcz!“ — a dyrbješe žebi lubicz dacž,
 jo tutoho wuprajenja dla jeje hłóš njepłacžimy ščinichu.

A šažo bě tam macz. Tuta jo morwa na šemju šwjese,
 hdyž bě šwój hłóš wotedała. Druha macz jo tohorunja na
 wólbnyšm městnje morwa šwjese — ale njebě hišchje mohla
 šwój hłóš wotedacž. Czeža wulkeho rošbudženja bě sa njeju
 pšheczežka byla a šahorjenje wulkeho dnja pšchhorze.

A šažo dwě maczeri: jena dojewšichi do Saarškej, tam
 džeczatto porodži, druha dužy do Saarškej w cžahu džeczatto
 porodži. Ani ta ani tamna njebě jo dała wottrašchicž i dalo-
 šim pucžowanjom, wukonjecž šwjatu pšchiklušnosć sa do-
 mišnu a wótžny kraj.

A druha macz, wójška macz, štaruška, bě pšchikška hłóš
 wotedacž. Štaruššy ružy tak tišepotatej, jo jej wothłoko-
 wanška papještaw upadnje. A tohodla rošbudža, jo jeje hłóš
 njepłaczi. A šhto praji maczerka šrudna płaťajo? Dweju šy-
 now šhubi we wulkej wójnje, a někto šhubi hłóš, kotryž wo-
 bėmaj šklusheše.

A kaž žónške a maczerje, tak mužšy a nanojo!

92 lėt štary muž bėžeše 18 kilometrow dalošo po wo-
 šchrotowej dróšy, dopjelnicž šwoju pšchiklušnosć.

80 lėt štary wojak wotpoťaja, jo bychu jeho i wothłoko-
 wanju dowjeřli. „Ja šym“, rjekny, „pola gardegrenadiršeho
 regimenta czo. 1 šlužik!“ Někto dženšhe pšchi šobu bycz, hdyž
 wotřěšnja kompanija „Saar“ jo pšchodobywa i domjazemu
 regimentej „Němška“.

To bě Saarška! To bėchu Saaršy!

A i tutej hwěru šu njewuměrnje wjele dořonjeli sa Něm-
 štu a sa jo a — sa žebje.

Schto šy Ty sa nič dořonaš? Schto šy Ty w tutnyš roš-
 budnyš dnjach cžinił sa nič, sa Němštu, sa jo? Šsy jo šnaj-
 mjeniška sa nič a sa tuto dobyče šobu modlił w šhromadnyš
 nutrnocžach w Božim domje abo tola doma šam sa jo, sa-
 cžuwšichi, jo to tam w Saarškej jenož wo Saarštu a Saaršich
 njeńdže, ale tež wo žyłu Němštu a wo Tebie? Hdyž nješy,
 njemóžeš žyłe wulke wješele jo šobu wješelicž a jo radošči-
 wje prawje šobu džakowacz.

A někto! Saarška njeje hišchje i Němškej šjednocžena.
 Dny, tydženje cžafanja! A fajteho cžafanja! Šida a njepšhe-
 cželstwo, kotrež jo 13. januara a do toho pšhecziwo Němškej
 a Saarškim pyrieše, njeje někto nadobo wuhakšo. Proššmy,
 modlmy jo, jo by jo tež to pošlednje derje radžilo, jo by se
 wscheho šbožo naštało a měr Saarškej, Němškej, Europy, šemi,
 šbožowny měr!

Minister Goebbels wuřna wutoru we šwojim krótkim
 šlowje, kotrež i Němškej porěcža: „Šnuczi šbėhamy šwoju
 wutrobu i Bohu, kotryž je tak widomnje najchemu wojowa-
 nju wo němšči kraj šwoje žohnowanje dał. Š nuy a i pod-
 šłócžowanja našta lubošć i wótžnemu krajej a woporniwošč,
 pšhesjednošč luda a nazionalna šolidarita, wschēm w Něm-
 škej sa wschě cžahy drohotne dopomnjenje a šwjate po-
 minanje.“

A wjednik a kanzler Adolf Hitler wuřna jo hnuty: „Šor-
 došne šacžucze je, bycz poštajeny wot pšhedwidženja jako ša-
 šupjer luda!“

Haj, Bóh, kotryž wscho widži, šhtož budže, w kotrehož možy
 wschitko je, šhtož pšchindže jako dopušchčenje abo pošłanje,
 dopomhaj Saarškim a Němškej a jeho wjednikej, jo by jo
 tuto wulke dobyče někto dowutwarilo tak, jo je to Saarškim
 a žyłemu ludej Němškej i žohnowanju, Bohu pak i cžejczi.

13. januara! Tuž niz i ertom jenož, ně, i wutrobu, i er-
 tom, i ruku, i žylyš žiwjenjom jo džakujmy Bohu, kiž tuto
 dobyče je dał. Njeh je se wscheho šnšchecž a widžecž našč
 džak, njeh se wscheho i Bohu kliczi džakny šerlušch, kotryž
 wutoru dopołdnja pšches žyłu Němštu a Saarštu, haj po žplej
 šemi šaklincža:

Wulki Božo, šhwalbu czi,
 Šsynny Knježe, šaspěwamy,
 Šemja czi jo pošhili;
 Rať jo tebi dodžiwamy?
 Twoja kražnosć bě a je,
 Wostanje do wěcžnosće!

Na sažnych wjeczorach.

Prósdniiny ratarjowe nětkole, praja ludžo, a maja nětkole wjazn prawa, tak prajicž, hač pšched 40 a 50 lětami, haj hač pšched 20 a 30 lětami. Riz so by tehdy šyma bóle krótka byla, ně, džěla bě tehdy wjazn; młóczachu s žypami abo se škotom. To je dženska žyle hinaš. A dobre je, na dołhich wjeczorach młodym a džěčom powědacž, kač je to něhdy bylo. Sažny wjeczor sa tajke rozpominanje s młodymi a s džěčimi nałożeny je derje nałożeny. S njeho pšchindže sa toho dobre, kiž tak rosprawja wo sańdženym, a sa toho, kiž to kłysi. Tak někotry je tak njepšpołojny s tutym čažom a jeho wobštejnosćemi. Šdnyžo podnóri tak rozpominajo do sańdženych čažow, pšchindže jemu šrosumenje a špołojenje a wolóženje. A młodzi šacžuja, ščtož šu štarši mēli a móhli a byli, a šacžuja, ščtož woni šami maja a móža a šu. Šich napjelni džakownosć, nowa wola, nowa radość sa pšichod a jeho na-
dawki.

Na sažnych, dołhich wjeczorach, ow, šelko móžesh na nich prajicž a wupowědacž, šelko na nich šebi wotpošlacž a šobu wšacž — hdyž runje tam trjehiš njelijš, hdyž šo šamo šach-laze šawki šhibuja — pod njewěrnosćemi, šžemi, ludanjom a podobnym. Tutón štrach, šo tak trjehiš, wěšo je. Ale tutón štrach je tež hewaš. Ščtož čže tajke něščo wotbncž, pyta škladnosć šamo na žnjach. Ale ty šy tola ty! A maš hupu a lubosć sa wěrnosć a šprawnosć! A hdyž dnybjaš ty tak trjehiš na sažnym wjeczoru, móžesh runje ty něščo dobreho wuškutkowacž, hdyž njemjelčjš tajkemu bachtanju, ale rě-
čjš a šwědcjš, a to tyč dla, kiž něščo tajke bachtaja, a tyč dla, kiž pšhipoškuchaja, pšchede wšchem tež, hdyž šu to džěči, a to tyč dla, na šotryčž jěda šidaju a šotšž pōdla njelijš, a to šebje dla, došlž šo šprawny čłowjek šy a wě-
nosć a čžišosć lubujesh.

Na sažnych, dołhich wjeczorach je tež dobre šonicž, šam se šobu bncž, s wōčškomaj ničšo njewidžo, se šnutskowymaj wōčškomaj do šo hladacž a do toho, ščtož je bylo, ščtož je šańdžene. A ščžicha poškuchacž na hłōšy, šotrež w šnutskow-
nym rěčža a se šańdženosćže šem šlincža. Wjele ššyjšich a wi-
džjš! Wjele šrosumiš a dorosumiš! Toho šo šajesh, tam-
neho šo wjekeliš! Šššššššš stej wōčžy, pač se šššššššš ro-
šacža, pač se šššššššš radošče. Ow, šajki sažny dołhi wjeczor
mōže pošny wulkeho žohnowanja bncž. hdyž jōn wěšch prawje
wutriebacž. A hdyž jōn takle wužiwašch, njelijš jōn žyle wē-
šče njewužitnje wužiwaš. —

Na sažnych wjeczorach! Šaj, ščto wšcho na nich! Šsam
wěšch, šo je to, ščtož tu šapišachmy, jenož wurēš se wšcheho.
Šsnadž šam tu něščo dodašch a podašch šebi a druhim š wje-
šelu a š špomōženju.

Matth. 18, 21, 22.

Šłōž: O ty lubosć pšche wšchu mēru.

Wšchitzy čži šu sa šud šrawi,

Riž tu šchodža bližichemu.

Na džēn šuda wjetšhu twari

Šky šej hrēchow hromadu.

Škutki wšchēš Bōh wšchē je widžš,

Njesh šu dobre abo še.

Ščtož je Bōha, bližšoh' hidžš,

Kač tōn šudej wucžejnje?

Ščłōdne, wōtre, hrube šłowa,
Šanibne, še, jědojte —
Riž na Tebye šłōšniš wōla, —
Do hańby čže pšchinješč čže, —
Čžertowiš še škutki jeho,
Ššipny helške, šranjaze,
Riž šy šacžut tež wot njeho,
Wōdaj jemu, šapomū je!

Winu wōdajmy ššym šažo!
Tajkim Bōh tež wōdacž čže!
Čžēr naš, šłotny, hnadny čžažo,
Ššym wšchēm wōdacž — wutrobnje!
My we naššim Wumōžniš
Mamy hrēchow wōdacže,
Šahubjenu winu wšchitku
S Žeho šrwē a prawdoščže!

Wōdajmy wšchēm njepšchecželam
Naššim takle bjesbōžnym,
Šidžerjam a pšchescžeharjam,
Šazpiwarjam ščłōdniwym. —
Ššwōj čžaž ma wšcho tu na šwēcže:
Šłōšč, wšcha hordošč bjesbōžnych!
Bōh da šwojim derjemēcže,
Dobrocžel je pobožnych!

Bōha my šo bojecž mamy!
Bōh wšchēm dawa prawu mšdu!
Šdnyž Šoh' šłowu poškuchamy,
Čžini Bōh nam dobrotu,
Šaj, tym hač do tyžaz šawow,
Riž Šoh' čžejčža, lubuja,
Bōhacži šu s Žeho darow,
S Žeho kražnōh' bohatišwa!

J. W.

Šyršej a štat.

Němški biškop Müller pšchindže šobotu 26. januara do
Budyščina a poštrowi wjeczor we 8 hōdž. Lužizu. Našch šakški
biškop jeho pšchi tym powita. Tež našche žyrkwinske šopjeno
štrowi wjedniš Němškeje Ewangelškeje Šyrkwje a wita jeho
do našcheje Lužizy, nutrnje pšchėjo, šo by s tutoho wopyta
biškopow nam a našchej žyrkwi žohnowanje pšchilšlo.

W Šsowjetruškej bēchu 1933 hišchže 62 ewangelškich du-
chownych w šastojništwje. Nětkole jich tam jenož hišchže 34
škutkuj. Ščžehwi šowjetruškeho bjesbōžneho knježštw. Ale
Ewangelškich je jich tam wjazn hač prjedy. Do wōjny bē jich
nēhdže 1 000 000 Ewangelškich w Ruškej, nětkole je jich tam
nēhdže 4 000 000. Tež ščžehwi bjesbōžneho škutkowanja šo-
wjetruškeje wyschnosćže.

W Štalškej šašudži šo jesuita, došlž bē tutōn špalik kni-
hi, šotre protestantiški rošnoschowač rošnoschowašche, a tuto
mu šadžewaš, šwoje džēlo wukonjecž.

Wšchelate s bliška a šalōša.

Rērlušč. W 2. čžšle našcheho šopjenška wōšjewjenn šēr-
lušč bē nam šapōškala našcha šwērna šobudželacžerka Š. B.,
tohorunja tež pohodowne šhutne rozpominanje: „Šo ho-
džoch.“ To rad šmylného podpšžma dla wōšjewimy, pošajujo
na to, šo je derje mōžno mjes Šserbami a Šserbowkami Lu-
žizy, — tuta šobudželacžerka je s jeneje našchich wještow a

niz i dala, kaj swjetscha naschi porjadni a pilni šobudželaczerjo a šobudželaczerki, — so we wšchědnym džěle njespróznizwa ruža šo tež pjera pšchima a něšto pišche ša šerbški lud. Tuž pač, lube Sserbowki a lubi Sserbja, šo nječajče, ale pižajče! Wošebje nětkle je tola tšwile ša čžitanje a — ša pižanje!

S Rhwaczi. (Zyrkwinska rosprawa na lěto 1934.) Eswjatu kšchczenizy došta 40 (1933: 33) džěczi, 21 hólczkow a 19 hólczkow, 37 mandželškich džěczi a 3 njemandželške; 38 džěczi šo w tudomnej zyrkwi wuščczi, 2 š wožadny w druhimaj Božimaj domomaj. Eswój kšchczeniški klub wobnowi 54 (28) paččeriškich džěczi. Mimo toho šu šo 3 młódži ludžo konfirměrowali. Wěrowanjow bě 30 (1933 runje tak wjele), mjes nimi wěrowanje pora, kiž je w lěcže 1932 do mandželstwa štupeš. Mimo tnyh 30 i eko hišcže ša 13 porow pšhipowědanje štašo, kiž buchu potom druhdže šwěrowane. Pohrjebannyh bu na tudomnej Božej roli 28 (21) semrětny, mjes nimi 2 mormonadženych džěczi a 2, kotraž běščaj šamaj ružu na šo šložiloj. Se semrětny běchu štari pšches 80 lět: 4, pšches 70 lět: 7, pšches 60 lět: 3, pšches 50 lět: 4, pšches 40 lět: 3, pšches 30 lět: 1, pšches 20 lět: 2, pšches 11 lět: 1, pšches 2 lěcže: 1. Dwaj semrětaj běščaj šmjertnje šnjesbožiloj. Spowědnnyh je šo nalicžilo 1303 (1059), a to 546 mužškich a 757 žónškich, 1263, kiž w Božim domje š Božemu blidu pobny, a 40 doma wopravjenych. Kolektny w zyrkwi škladowane wunješechu wšcho do hromadny 414,02 hr. (lěto přjedn 453,73 hr.). — Do mósčnicžki a do šchlicžkow je šo nawdašo wšcho do hromadny 426,25 hr. (1933: 442,73 hr.). — Druhich jenotliwych darow ša zyrkej abo mišijonstwo bě 35 hr. (1933: 53 hr.). — Domjaza šberka ša šnutsłowne mišijonstwo wunješe 87,87 hr. (1933: 82,91 hr.). — S džakownošču ma šo na wšchě te dary, kaž tež na dobrowólne płacžene zyrkwinske dawanje a na dobrowólne dary wšchelakich wožadnych špomnicž.

S Boršiz. (Zyrkwinske powěšče lěta 1934.) W našchey wožadze je šo 31 (1933: 41) džěczi narodžilo, 12 hólzow a 19 hólzow, mjes nimi dwójnikaj, 4 njemandželške džěczi, mormonarodžena hólza. S narodženych je jene džěcžo šašo wumrěšo. W našchey zyrkwi je šo pšhipowědašo 33 porow, 13 wjazny hacž 1933, tu je šo 23 porow šwěrowašo, 12 wjazny hacž 1933. — Eswój kšchczeniški klub wobnowi 31 džěczi, 11 wjazny hacž 1933, 13 hólzow a 18 hólzow; 20 džěczi šo šerbški a 11 němški konfirměrowašche. — Wumrěšo je 16 wožobow, 10 mjenje hacž 1933. Mjes nimi běščaj 2 mandželškej mužej, 2 mandželškej žonje, 4 wudowžny, 3 wudowny, 2 nježenjenej wožobje, 1 džěcžo štaršche 6 lět, 1 džěcžo młódšche 6 lět a 1 mormonarodžene džěcžo. Najštaršcha wožoba běšche 87 lět. — Š Božemu blidu je 1938 wožobow pobnyšo, 144 wjazny hacž 1933. Mjes nimi běšche 864 mužow a 1074 žonow; na šerbškim doznyša 1473, na němškim 465 wožobow, doma je 35 wožobow Bože wotkasanje wužiwašo. — Kolektny je šo 1421,80 hr. našběrašo, kolekta šwjedženja štyoch kralow wucžinjeshche šama 405 hriwnow.

S Hrodžišcža. (Zyrkwinska rosprawa š lěta 1934.) Ewangelškich ma wožada po ludlicženju 1935: 1934. Narodow bě w lěcže 1934: 24 (lěto přjedn 26), mjes nimi 4 njemandželškich, 9 hólzow a 15 hólzow. Še šo mjenužny narodžilo we Wišchowach 5 džěczi, w Hrodžišcžu, Droždžiju, Woržynje a Škanežach 3 džěczi, w Račojdach a Kornižny 2 džěczi a w Bělej

Šorje, Brěšezach a Wuješchku 1 džěcžo. 1 džěcžo je w běhu lěta šašo wumrěšo. Šchcženych bu 25 džěczi. Pšhipowědanjom bě 31 (26) a wěrowanjow 22 (16). Semrěšo je 20 (20) wožadnych, poškowanych bu 24 (26) wožobow. Mjes tymi 24 bě 4 džěczi. W štarobje wot 20 hacž 40 lět běšchtej 2 wožobje, wot 50—60 lět 3 wožobny, wot 60—70 lět 4 wožobny, wot 70 hacž 80 lět 3 wožobny a wot 80—90 lět 8 wožobow. Mjes dorščženymi semrětnymi bě 1 nježenjeny muž, 7 ženjenych mužow, 1 ženjena žónšta, 3 wudowžny a 8 wudowow. Najwjšchšcha štaroba bě 83 lět 6 mēšazow a 8 dnjow. — Spowědnnyh je šo nalicžilo 1901 (1831), a to 788 (758) mužškich a 1113 (1073) žónškich. Na šerbškich špowědžach wobdžěli šo 1330 (1323) a na němškich 571 (508) wožadnych. Doma wopravjenych bu 85 (86) wožobow a to 80 Sserbow a 5 Němžow. — Eswój kšchczeniški klub wobnowi 37 (29) džěczi, na šerbškej konfirmaziji wobdžěli šo 11 (15) a na němškej 26 (14) džěczi. — Šberki wunješechu 790,50 (933) hriwnow. Šsobulicžene je domjaza šberka ša šnutsłowne mišijonstwo, kotraž šama 212 hr. wucžinjeshche. Šsobulicžene pač njeje, šchtož je šo ša zyrkej nawdašo, mjenužny 221 hr., tohorunja niz, šchtož je šo pšchi špowědžach, wopravjenjach a wot čžitarjow Mišijonšchego pščla ša šwonšłowne mišijonstwo woprowašo, 440 hr. Ša wšchu woporliwošč wutrobny džak.

S Klětno. W našchey wožadze je šo w šandženym lěcže 13 hólzow a 16 hólzow wuščcžilo. Wěrowanjow je 18 hólzow. Wumrěšo je 23 wožobow (5 mužškich, 12 žondškich a 6 džěczi). Š powědži je 1526 wožobow byšo, to je 84 procentow wobny dleštwa našchey wožadny. W pšcherěšku je 160 dorščženych šemšche wopytašo, pšdla toho konfirmandojo. Zyrkwinske kolektny šu 350 hriwnow wunješke, šberka zyrkwy 400 hr., wšcho hromadže 750 hriwnow.

Na pucž.

„Lubi bratšja, modlcže šo ša naš.“ 2. Thess. 3, 1.

„Ša džu tebi pokoj špožčicž pšched wšchitkimi tvojimi njespšchceželemi.“ 2. Sam. 7, 11.

„Šsam pač tón Anjse toho mēra daj wam mēr štajnje a na wšcho wašchnje.“ 2. Thess. 3, 16.

Prěnje š tutnyh štyoch šłowow šteji w mašnym Šerrnhuterškim bibliškim pucžniku: „Šerrnhuter Losungen“ ša wječšos 10. januara. Dalschey šłowje štejitej tam ša 13. januara. Tute knižki je šwěru wužiwaš Bismarck. Šašo Šindenburg wumrěš, namašachu tute knižki njedaloko šmjertneho šoža. Wjedniš a šanzler Adolf Hitler wužiwa tutón bibliški pucžnik, kaž štaj to tamnaj wulkaj Němšchey čžinišoj. Ša 15. januara je we nim šapižane: 1. Thess. 3, 12: „Waž pač pšchšporej tón Anjes a čžit waž pšches mēru pošnnyh w lubošči mjes šobu a pšchecžimo šoždemu.“

Rospominaj wšcho najnutrnišcho! Šso šatorhnješch. Dorospominaj wšcho najšwěrnishcho — a mēj šo po tym.

Wištowanje. Mjech žana wožada nješkomdži, šwoju rosprawu wo lěcže 1934 šapodacž. Redaktor.

Ša 3 po Epiph.: M. w B. — Ša 4. po Epiph.: R. w B. — Ša 5. po Epiph.: R. we B.